

Obec Vlastibořice

OBEČNÍ
ZPRAVODAJ
2/2021

01 * OBEC INFORMUJE
02 * POMOC TORNÁDEM POSTIŽENÝM OBCÍM
03 * MORAVSKÝ ULTRAMARATON, 04 * KRONIKA

Jana Hartlová

grafika:
Dušan Koutník

V pátek 24. 9. 2021 se uskuteční několikrát odložený výlet do Senátu Parlamentu České republiky.

Předpokládaný program:

- Ca. v 9:30 hodin sraz na recepci Kolovratského paláce a následná prohlídka senátorské kanceláře pana senátora Michaela Canova
- 10:00–11:00 hodin – beseda s panem senátorem v Zeleném salonku Kolovratského paláce s občerstvením
- 11:00–12:00 hodin – prohlídka reprezentačních prostor Valdštejnského paláce s oficiálním průvodcem

MICHAEL CANOV

(* 10. prosince 1960 České Budějovice)

je český politik a středoškolský pedagog, od roku 2016 senátor za obvod č. 34 – Liberec, od roku 2012 zastupitel Libereckého kraje, od roku 2002 starosta města Chrastavy, člen hnutí Starostové pro Liberecký kraj (dříve člen US-DEU a ODS).

- 12:00–13:00 hodin – pokračování besedy v Jednacím sále Senátu ČR – praktická ukázka zasedání pléna, proces projednávání zákonů – potřebujeme, aby si hosté připravili návrh nějakého zákona, kdy jeden z nich bude předkladatelem (někdo z vlády), někdo zpravodajem Senátu (tzn. doporučí nebo nedoporučí tento zákon k přijetí s odůvodněním) a někdo bude odpůrce. Pan senátor by celý proces řídil a celou proceduru vysvětloval. Není potřeba se bát sebebláznivějšího nápadu, čím vášnivější diskuse, tím lépe.

- 13:00–14:00 hodin – oběd v senátorské restauraci a poté ukončení exkurze

Exkurze do Senátu je celá v režii pana senátora. Obec hradí autobusovou dopravu. Zájemci hlase se na Obecním úřadě do 10. 8. 2021. Spolu s přihlášením na exkurzi prosíme o číslo OP.

Úvodník

Vážení spoluobčané,

jak se stalo dobrým zvykem, tak bych v mém úvodním slově chtěla hlavně poděkovat všem, kteří se aktivně podílejí na zkvalitnění života v naší obci. V dubnu proběhla krásná sobotní akce „sázení aleje na obnovené cestě na Sedlíštku“. Zúčastnilo se na čtyřicet malých i velkých občanů z naší obce (a nejen z naší). Každý si zasadil svůj strom. Chci také poděkovat Sedlíšťákům, kteří si v rámci jarní brigády uklidili svou obec. Velký dík patří také panu Beranovi, který se stará o stromy podél cest. Pavel Polák a Honza Koreň se vzorně starají o jivinské hřiště a jeho okolí. Kluci, moc děkuji. Jak to u nás v obci vypadá, není lhostejné ani chalupářům. Aktivně se účastní jarních brigád. Například pan Zima podél silnice narouboval stromy okrasnými jabloněmi.

Mezi další tradiční jarní akce patří čištění nádrže. Parta dobrovolníků v čele se Standou Bittnerem nám nádrž vyčistila a ta se již zaplnila vodou. V horkých dnech je nádrž hojně využívána dětmi i dospělými. Všem, kteří pro nás nádrž vyčistili, patří také velký dík.

Pokud jsem na někoho zapomněla, tak se moc omlouvám. V naší obci žijí samí dobří lidé, a to je to, co z naší obce dělá dobré místo pro život.

Přeji krásné léto!

Jana Hartlová

ODPADY

Velkoobjemový kontejner

Kontejner je aktuálně umístěn na Sedlíštkách. Kontejner je otevřen každou první sobotu v měsíci od 11 do 12 hodin.

Obecní úřad – aktuální informace

Výsledky hospodaření k 31. 5. 2021

Daňové příjmy 2 158 287,79 Kč
Nedaňové příjmy 544 120,99 Kč
Kapitálové příjmy 0,00 Kč
Přijaté transfery 263 173,40 Kč
Příjmy celkem: 2 965 582,18 Kč

Běžné výdaje 2 792 898,82 Kč
Kapitálové výdaje 53 737,31 Kč
Výdaje celkem: 2 846 636,13 Kč

Zůstatek na běžném účtu činil
k 31. 5. 2021 2 809 422,46 Kč
Zůstatek na účtu ČNB činil
k 31. 5. 2021 676 032,82 Kč
Celkem k 31. 5. 2020 3 485 455,28 Kč

Informace z evidence obyvatel k 20. 6. 2021

Narodili se:

Tomsa Maximilián

Přihlášení k TP:

Formánek Tomáš
Charvát Martin
Kadlecová Lucie
Korf Petr
Mašková Jitka
Svatá Barbora
Vrba Josef

Navždy nás opustili:

Ivan Kapeš
Evžen Hanzl
Čest jejich památce!

Počet obyvatel po změnách

339

před rokem: 338
před pěti lety: 300

Životní jubilea

V květnu, červnu a v červenci
svá životní jubilea oslavili nebo
ještě oslaví tito jubilanti:
Hujerová Jana, Šámal Břetislav,
Horák Vladislav, Hobelant Jan,
Svobodová Jana, Urban Václav
**Gratulujeme a přejeme
hodně štěstí a zdraví!**

Nové toalety

Pro návštěvníky kulturních a společenských akcí v KD ve Vlastibořicích obec vybudovala sociální zázemí ve 2. NP. Stavbu provedla firma CONVEXI s.r.o. Stavební dozor pro obec vykonával Honza Brzák, kterému velmi děkujeme, protože to nebylo vůbec jednoduché. Vybavení interiéru si vzal na povel Vojta Pánek a moc se mu to povedlo. Při nejbližší kulturní akci se občané přesvědčí sami, jak se dílo podařilo.

Vítání občánků

V sobotu 26. 6. 2021 proběhlo v zámecké obřadní síni na Sychrově vítání nových občánků Vlastibořic. Pozvánku obdrželo devět dětí, sobotní akce se zúčastnilo pět dětí. Občánky za asistence paní matrikářky přivítal pan doktor Kadlec (zastupitel obce Sychrov). Za naši obec dary pro občánky předávala starostka Jana Hartlová a zastupitelka Blanka Menclová.

Noc kostelů

28. 5. 2021 se náš kostel sv. Kateřiny Alexandrijské zapojil do celostátní akce NOC KOSTELŮ. Návštěvníky přivítali pan farář a starostka obce. Historií kostela, hřbitova a zvonice provedl Adam Rejha, tvořivé dílničky pro děti připravila Dáša Jelínková a hudební program zajistili Laurínka Pudilová, Kuba Svačina, Honza Čížek a skupina Skoro. Akci navštívilo okolo jednoho sta spokojených návštěvníků.

Pozvánky na kulturní akce

- 21. 8. 2021 se uskuteční sedlíštské Loučení s létem
- 28. 8. 2021 od 10 hodin pořádá Myslivecký spolek Hlubočice ve spolupráci s obcí Vlastibořice 2. ročník dětské soutěže Vlastibořická teniska o zlatou srnčí trofej
- 24. 9. 2021 se uskuteční výlet do Senátu Parlamentu České republiky. Více informací najdete na předchozí dvoustránce.

Veřejné osvětlení

Během měsíce září by mělo dojít k výměně zastaralých lamp veřejného osvětlení a k instalaci tří nových lamp. Na tuto investiční akci obdržela obec finanční dotaci z Libereckého kraje ve výši 30% z celkových nákladů.

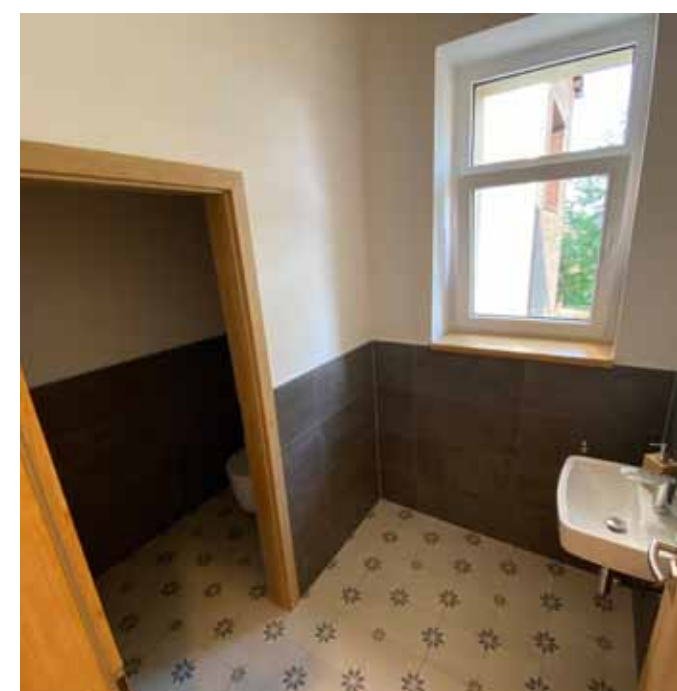
Využití dotací

Obnova polní cesty na Sedlíštska

- Celkové náklady akce 109.184,50 Kč (zeleň, doprava, zemní práce)
- Schválená dotace ze Státního fondu životního prostředí 88.396 Kč (program „Sázíme stromy“)
- Náklady obce 20.788,50 Kč

Realizace sociálního zařízení ve 2. NP KD Vlastibořice

- Celkové náklady akce 554.954,66 Kč (stavební práce, vybavení)
- Schválená dotace z Programu rozvoje venkova 342.672 Kč, z toho tvoří příspěvek EU 64 % 219.310 Kč, příspěvek z národních zdrojů 36 % 123.362 Kč.
- Náklady obce 206.810,66 Kč

02 Pomoc tornádem Solidarita postiženým obcím

Milan Jelínek,
Dušan Koutník

Milan Jelínek

Na návrh starostky obce a po jednohlasném schválení zastupitelstvem věnovala naše obec 20 tisíc korun čtyřem obcím poničeným přírodními živly 24. června tohoto roku. Po pěti tisících korunách obdržely jihomoravské obce Moravská Nová Ves, Hrušky a Lužice a místní část Stebno obce Kryry z Lounska.

Mnozí z nás určitě sáhli i do svých soukromých peněženek a něco obětovali a výše částky, vybrané za několik málo dní, byla prostě ohromující. Člověk mohl zase jednou být hrdý, v jaké zemi žije i na to, kolik soucitu a solidarity se u nás najde. Úžasné.

Našlo se i mnoho takových, kteří šli se svou pomocí ještě dál. Vybavuji si příběh traktoristy, který jel přes půl republiky pomáhat s traktorem. Kolik se našlo pokrývačů a všech možných dalších potřebných řemeslníků, kteří všeho nechali a odjeli tam, kde byli nejvíce potřeba.

Jsem moc rád, že u nás minimálně jednoho takového člověka máme. Arborista Milan Jelínek odjel ihned, jak to bylo možné. Protože pracuje na volné noze, mohl si dovolit na nějakou dobu své zakázky na Liberecku odložit. „Tohle je důležitější“, řekl.

Na titulní straně i zadní obálce aktuálního čísla Obecního zpravodaje si můžete prohlédnout Milanovy silné fotografie. Obzvláště obrázky focené z výšky stromů ukazují, jakou spoušť tornádo způsobilo.

Dále už nechám mluvit Milana, který na Facebooku zveřejnil přímo z místa dva příspěvky, tady jsou:

Facebook Milana Jelínka, 5. července 2021

Mikulčice 2021 (I.)

Než jsem odjížděl na práci do jedné ze čtyř nejvíce postižených obcí na jižní Moravu, nahlášen přes zdoluhavý systém centrální registrace, kde to stále nikam nevedlo, k rychlému vyřízení mi nakonec stačil minutový rozhovor s místostarostou obce Mikulčice a vše šlo pak jak na drátku.

Příjezd do zdevastované obce uzavřené policejními kontrolami je depresivní víc, než jsem čekal. Takhle nějak si představuji rumunské městečko na konci druhé světové války. Snad všude poničené fasády, střechy, stromy, sloupy, konstrukce atd. Nákladáky s těžkou technikou odvázejí mraky sutě a bordelů na velké improvizované skládky za obec.

Se zástupcem obce obcházíme nejvíce poničené stromy na různých místech. Na hřbitově je minimálně 80 % silně poškozených náhrobků a všechny stromy vypadají, jako kdyby prošly obřím mixérem. Práce, všude kam se podíváš, pracanti ve velkém množství nemusejí mít nic, vše dostanou zde na místě. Od montérek, přes jakékoliv nářadí až po elektrocentrálu – důležité jsou hlavně ruce. A chuť pracovat. Dobrého jídla po tunách, od buchty přes řízky a sud piva.

Chuť do práce mají ale evidentně všichni. „TAM doma“, odkud jsem přijel, je jiný, covidový svět, tady je to naopak jako v době hoooodně předcovidové. Svět tam „venku“ nám připomíná jen občas okolo jedoucí vlak

s lidmi v rouškách, kteří si tuto zkázu fotí. Tady jsme tak trochu jak na opuštěném ostrově, ze začátku nebyl žádný internet ani energie a pro řadu lidí ani žádný domov.

Nejvíce práce mám na místním hřbitově. Tristní je pohled na lidi, kteří několik dní sbírali morál jít se podívat se slzami v očích na rozlámané zbytky hrobu svých předků, ke kterému předtím chodili obden. Po několikáté poslouchám nejrůznější dojemné příběhy, které i pro mne (tvrdě) jsou přeci jenom silným soustem. Paní, které dnes bourají rodný dům, se přišla podívat, co zbylo z náhrobku jejích předků. Přes den se maká, večer je pokec s lidmi, kteří přijeli z různých koutů republiky, jen aby pomohli. Čímkoli, co dovedou. Vysokoškolský profesor, zedník, pokrývač, trubka z kanclu, architekt, student – profesní rozdíly smazány, pomoc přijeli všichni bez rozdílu. A tak to jde den za dnem, pracovní party se střídají, tvoří se za pochodu dle aktuální situace a práce za nimi je sakra vidět.

Vrcholní politici si sem přijeli udělat hlavně fotku, to si myslím nebyl zrovna úplně dobrý nápad. Ti lidé potřebují taky pohladit slovem po duši, a ne po stopadesáté odpovídat na otázku „co vám to vzalo?“ JÓ, a nakonec, politiku zde máme stranou, inklinaci k nově vzniklé politické straně mám dočasně z auta dole, na rozdíl od seskupení „Spolu“ (nebo jak se to jmenuje), kterých jsem tu viděl fakt hodně (ale nic proti nim, všechna čest, že přijeli pomoci).

Myslím, že si tu každý alespoň trochu porovná žebříček důležitých hodnot v životě a vůbec...

Facebook Milana Jelínka, 17. července 2021

Mikulčice 2021 (II.)

Na rychlou otočku se stavuji doma a nevěřicně si užívám ve Vlastibořicích na terase domku mezi spoustou zeleně pár kontrastně hezkých chvil od odlišného prostředí v místě zkázy, kam se opět zase vracím.

Stovky lidí nepřestávají pracovat na stavebních pracích domů poničených nedávným extrémním tornádem. Je to pořád dokola, bagry a nákladáky, jeřáby a plošiny. Odvozy sutí, přesuny hmot, stavby nových základů, zdí a střešních konstrukcí. Dobrovolníků i řemeslníků je v týdnu zřetelně méně než o víkend, ale i tak se zdá, že počet lidí postupně pomalu slábne. Během krátké doby se udělalo obrovské množství práce také díky armádě a velmi početným skupinám hasičů. Zejména střechaři jedou na plné obrátky a jejich práce je zde nejvíce žádaná. Atmosféra mezi lidmi v tomto dobrovolném pracovním táboře je skvělá a člověk by si přál, aby ti lidé „TAM venku“ se k sobě chovali také tak, ale je jasné, že při návratu do „normální“ společnosti to bude zase tam, kde to bylo předtím. Vedení obce, se kterým přicházím do styku, zvládá evidentně každodenní množství úkolů velmi dobře, ale evidentně už by se také potřebovalo nadechnout. Lidi z Mikulčic jsou příjemní, přestože mnohým fakt není do skoku, to si člověk uvědomí až tady na

místě. Jede třeba kolem pán a říká: „Vaše práce je fantastická, ani nevíte, jak to pomáhá nám včelařům – strká mi přes odpor bankovku do kapsy s tím, že přiveze ještě víno. Pro sdělovací prostředky jsem nakonec byl žádaným soustem, protože témata kolem tornáda byla vyčerpána, ale jen do momentu, než se objevil strýc, který přijel zachraňovat stromy. Řadu z nich právě před jednotkami hasičů, kteří by vykáceli (při vší úctě k nim) v rámci akce nekompromisně nejraději úplně všechno.

Až na drobné výjimky místní lidé kvitují moji práci při ošetřování stromů jako užitečnou, tady je fakt potřeba každý kousek stínu, protože teplotní rozdíl oproti Liberci je určitě minimálně plus 5 až 7 stupňů, ale hlavně není kde se schovat. Ošetření více jak půl stovky různě rozlámaných stromů po obci včetně hřbitova bylo časově náročné a u některých stromů prozatím ne úplně estetické, ale v budoucnu bude třeba dle konkrétní reakce stromů s nimi pracovat nadále. Koncem týdne nám pro rozptýlení přijela zahrát kapela Kryštof a večer bylo „letní kino“, což pro všechny dobrovolníky i místní znamenalo alespoň na chvíli pár okamžiků na odreagování...

Odjíždím odsud s dobrým pocitem a když vyjedu za obec do tzv. normálního světa, tak jsem naměkko, protože tohle se z paměti už prostě nikdy vymazat nedá.

SEDLÍŠŤÁCKÉ SLAVNOSTI

v sobotu 21.08.2021 od 14:00 hod

v Sedlíškách (u Vlastibořic) na návsi

Opět se můžete těšit na skvělé kapely k tanci i poslechu, výborné občerstvení a příjemné posezení v malebném prostředí vesničky Sedlíška.

Máme pro Vás připravený zajímavý a bohatý program, a to nejen pro děti.

Parkování bude připraveno na točně u autobusové zastávky.

A pozor, letos jsme pro Vás připravili žhavou novinku: speciální míchané drinky (alko i nealko) 😊!

Všichni jste srdečně zváni!

Tato kulturní akce se koná za finanční podpory obce Vlastibořice. Děkujeme sponzorům a všem zúčastněným za výpomoc při realizaci akce.

Rok 2021 pro mě jako pro běžce nezačal příliš dobře. Jednak zpočátku roku nebyly žádné závody, takže motivace k nějakému systematickému tréninku se hledala jen těžko, jednak se mi snížením fyzické aktivity začaly objevovat různé bolístky. To se tak stává – dokud je tělo v zápřahu, nemá čas si stěžovat. Jak mu povolíte, hned bolí tohle nebo tamto.

Jako univerzální všelék jsem zvolil MUM, Moravský UltraMaraton, který je zároveň mistrovstvím ČR v etapovém ultramaratonu. Jedná se o etapový závod, složený ze sedmi etap v délce cca 43 km, celkem tak za týden uběhnete 301 km.

Loni jsem se vydal tento závod ochutnat: Absolvoval jsem minivariantu „3 ze 7“, a nadchlo mě to natolik, že letos nebylo co rozhodovat.

Závod pořádají dvě legendy českého ultra běhání. Prvním je 73 letý Tomáš Rusek. Chlapík, se kterým si po minutě tykáte. Když jsem se s ním loni seznámil, tušil jsem, že je to někdo výjimečný, ale, přiznávám, nebyl jsem vědomostně připraven. Po prvním kontaktu jsem otevřel internet a spadla mi brada.

Tak tenhle sympatický bělovlasý a bělovousý pohádkový dědeček zaběhl v roce 1995 v závodě na 48 hodin druhý nejlepší světový výkon v hodnotě 433,384 km, hned za legendárním a nepřekonatelným Řekem Yiannisem Kourosem. Na druhém místě se držel 14 let, než ho v roce 2009 ve francouzském Surgeres na třetí místo odsunul Australan Martin Fryer, který šel vyloženě po překonání Tomášova výkonu a překonal ho o pouhých 300 metrů. Tomáš se tak dodnes může chlubit třetím nejlepším výkonem na světě, další jsou stále daleko za ním.

Teprve předloni, v roce 2019, Ondra Velička, můj spartathlonský spolubydlicí z roku předchozího, překonal Tomášův 21 let starý národní rekord v závodě na 24 hodin. Tomáš v roce 1998: 263,144 km. Ondra v roce 2019: 265,646 km. Loni jsem s nimi jel autem na start blanenské etapy a celou cestu se přátelsky popíchovali. Jen jsem tam seděl a bavil se tím, jak se ti dva rekordmani, mezi kterými je 35 let, špičkově. Krásnej zážitek.

Druhou pořádající legendou je můj vrstevník Daniel Orálek. Nepřekonatelná česká ultrahvězda posledních dekád, skromný a přátelský chlapík, který s velkou dávkou skromnosti řečeno „se ctí“ absolvoval ty nejtěžší ultrazávody světa. Před lety, v začátcích svého běhání, jsem probděl noc u online přenosu ze Spartathlonu, naprosto jsem nechápal, jak to někdo může uběhnout. 250 kilometrů. To přeci nejde!!!

O pár let později jsme brzy ráno prvních 20 km od athénské Akropole klusali s Danem bok po boku – pro mě to byl splněný sen, pro Dana po několika nedokončených ročnících poslední Spartathlon a měl v něm už jedinou prioritu: dokončit. Po pár kilometrech mi samozřejmě utekl a já ho moc litoval, když jsem ho cca na 60. km našel na obrubníku, jak si obvazuje zraněné lýtko. Nic nechtěl, prý „v pohodě“. A za chvíli mě pajdající na bolavou nohu předběhl a zmizel se svým natrženým svałem v dál, závod dokončil na té své jedné zdravé noze daleko přede mnou. Neuvěřitelný chlapík.

K jeho největším úspěchům patří 5. místo na Spartathlonu v roce 2011 nebo 10. místo na Badwater Ultramarathonu v roce 2010 – tento závod dlouhý 217 km, který se běží za 50° teplot v americkém Údolí smrti se 4,5 nastoupanými kilometry, běžel a dokončil jako první Čech. Získal 2. místo na Copper Canyon Ultramarathonu pořádaném slavným Caballem Blancem v roce 2012, dosáhl také série vítězství v závodě na 100 km v nizozemském Winschotenu (v letech 2008, 2010, 2012, 2014), kde je skutečnou slavnou osobou, na ulici ho tam pozná každý. Dan je skutečnou ikonou našeho ultraběhu a když s ním kolem půlnoci na masérně popijete pívko, má sakra co vyprávět.

Mimochodem, ten ročník Spartathlonu, o kterém byla řeč, byl českým nejúspěšnějším. Dokončili všichni naši a Radek Brunner a Katka Kašparová obsadili druhá místa. I s nimi jsem se na MUMu mohl potkat a poklábosit u piva, i když všechny etapy neběželi.

Týdenní režim ve škole je plně podřízen uběhnutí maratonu a v mezičasech regeneraci. Týden prostě jen běžíte, jíte, pijete, jste masírováni nebo spíte. Nebo se něčemu chechtáte. 100 podobně naladěných šilenců ubytovaných po deseti ve školních třídách a večerících ve stejné hospodě, to je slušný potenciál k vtipným situacím. Je tu mnoho Němců, Slováků, pár Maďarů a dokonce Kanaďan, jazyková bariéra není problém, legrace a dobrá nálada prostupuje vším.

Více než dvoumetrový a stokilový Petr Tůma na popud bývalé reprezentantky Vilmy volá pozdě večer své sedmdesátileté mamince, kolik vážil jako miminko. Maminka doporučí, ať Vilmu kopne pod koleno a sdělí míry. Ne. Opravdu neměl metr a deset kilo, jak Vilma předpokládala. Po peripetiích s překladem se historkou baví i německá výprava ve středu s jednadsmesátiletou sběratelkou maratonů Sigrid Eichner.

Tahle stará paní také zaslouží pozornost. Maratonů má už hodně přes dva tisíce. Celý MUM letos výjimečně neabsolvovala – od soboty 12:00 do neděle 12:00 totiž běžela závod na 24 hodin v Rakousku a na MUM tak vlakem dorazila až v neděli večer, takže první nedělní etapu stihnout nemohla. Neuchopitelné. Běžte v kuse 24 hodin. Pak jeďte 8 hodin vlakem. Dejte si večeri a pívko a hned další den po obědě maraton. A pak pět dalších. V jednadsmesáti letech. A během toho se vytrvale pokoušejte přetáhnout obrovitého Čecha přezdívaného Obr Koloděj do klubu německých stovkařů. A co pro ni byl ten nejtěžší úsek z toho všeho? Samozřejmě sezení ve vlaku.

MUM jsem dokončil, v rámci MČR v etapovém ultramaratonu jsem skončil někde kolem 30. místa, což je každému včetně mě úplně fuk, tady jsou první tři a pak už je to tak nějak jedno, každý bojuje spíš sám se sebou, než se soupeři. Jsme všichni stejně daleko víc kamarádi než konkurenti. To jsou ty krásy sportu nezkaženého peněžními prémie.

Až zas někdy doběhnu, tak dám vědět, krásné léto všem!

03
Moravský
Ultra
Maraton

Dušan Koutník

Obecní Zpravodaj vydala
© Obec Vlastibořice
v srpnu 2021

Adresa redakce:
Obecní úřad Vlastibořice
Vlastibořice 23
463 44 Sychrov
tel.: +420 485 146 025
e-mail:
zpravodaj@vlastiborice.cz
www.vlastiborice.cz

Jazyková korektura:
Mgr. Lucie Koutníková

Fotografie na obálce
© Milan Jelinek

Grafická úprava
© Dušan Koutník,
Tomáš Vacek

ISBN: MK ČR E 20317

Pozdní středověk

1346 – Karel IV. – „Otec vlasti“, český král a od r. 1355 římský císař, získal Dolní Lužici. Zhoršování postavení venkovského obyvatelstva.
 1346–49 vystavěn hrad Kost (Hynek z Valdštejna). Hrad Frýdštejn v polovině století na panství Markvarticů.
 1352 – doložen kostel ve Vlastibořicích. Byl to kostel farní, do jeho obvodu náležel tehdy filiální kostel Loukov.
 1353 – hrad Hrubá Skála (Hynek z Valdštejna).
 1357–27. října Slavibor z Vlastibořic svolil ku směně farářů (první písemná zmínka o vsi). Ves se třemi okolními tvořila vladyství (tvrz a ves Vlastibořice, Třtí, Jivina). Tvrz vznikla asi již před r. 1357.
 1378 – Václav IV., český král a do r. 1400 římský král. Zostření sociálních, národnostních a náboženských rozporů, vznik husitství. Rozkol v církvi.
 1379 – Anežka z Vlastibořic, vdova po Ježkovi z Vartemberka (1325–1366) prodala dědictví své, které jí připadlo ve Vlastibořicích, na Jívíně a ve Třtí Hanuši Pancíři ze Smojna.
 1380 – morová epidemie v Čechách, zánik mnoha vsí, lapkovské tlupy organizované předními šlechtitelskými rody (Valdštejny v Podkrkonoší), řešení sporů opovědí, počátek rozvratu trvajícího sto let. Hrad Trosky před r. 1390 – Čenek z Vartemberka.
 1393 – Ctibor Hrádek z Vlastibořic, podací pán zdejšího kostela.
 1394 – Tvrz Čtveřín.
 1398 – Hanuš Pancíř z Vlastibořic, podací pán zdejšího kostela.
 Počátkem 15. století hrad Vranov (Skály) – Heník z Valdštejna.
 1406 – tvrz Zásadka, od druhé poloviny 15. století vedena jako hrad.
 1407 – zemřel držitel statku Chval z Vlastibořic a Hanuš a Albert Pancířové ze Smojna, bratři, prokázali, že mají právo na jeho zboží.
 1409 – následoval Bedřich, urozený pán seděním ve Vlastibořicích, rodu neznámého, nikoli však pán Frýdštejnský. Jím asi vladyství vlastibořické zaniklo.
 1417 – Václav Doubravan z Doubravan (tvrz u Nymburka), nástupce Bedřicha, držel Vlastibořice k Frýdštejnu a zemřel r. 1424 bezdětek, pročež král Zikmund zboží odumřelé, na korunu spadlé daroval téhož roku 30. října Janu z Doubravice, snad z téhož rodu a Bohuši z Kováně (švagr Heníka z Valdštejna, držitel panství frýdštejnského a vranovského, zemřel r. 1460).
 1419 až 1436 bezvládí, husitské války.
 1420 – vypálení kláštera Hradiště,

1424 – držitelem Vlastibořic Václav z Doubravan (seděním na Frýdštejně). Téhož roku ještě tvrz stála, ale v následujících letech zpustla.
 1432 – Janek z Doubravan seděním na Frýdštejně, podací pán zdejšího kostela.
 1435 – posledně se vzpomíná plebán při kostele sv. Kateřiny (Vlastibořice stále ještě katolické), další církevní zápisy chybí.
 1436 – Zikmund Lucemburský – nevlastní bratr Václava IV. Na českého krále korunován r. 1420, po dobu revoluce nevládl. Zároveň král uherský a římský, od r. 1433 císař římský.
 1437 – Albrecht Habsburský, zároveň král uherský a římský, (zeť císaře Zikmunda) zemřel r. 1439, správu země za nezletilého syna Ladislava vedl Jiří z Poděbrad.
 1453 – Ladislav Pohrobek, zároveň král uherský, o Čechy se příliš nezajímal. Postavení Jiřího z Poděbrad se po korunovaci Ladislava nezměnilo, zůstává i nadále správcem země s mocí vladařskou.
 1458 – Jiří z Poděbrad, král český – zvolen českým sněmem, slíbil zachovávat nadále všechny zemské svobody, včetně kompaktát.
 1468 – vpád Lužičanů do Čech přes Český Dub k Turnovu.
 1470 – obležena Kost, Trosky a Malá Skála vojsky uherského krále Matyáše. Od r. 1476 vládl Matyáš ve vedlejších zemích koruny české.
 1471 – Vladislav Jagellonský – syn polského krále, vládl pouze v Čechách, po smrti Matyáše i v Uhrách, kam přesídlil. Česká i uherská koruna zůstaly spojeny pod vládou jednoho panovníka až do r. 1918.
 1478 – usnesení o přísnějším omezení pohybu poddanského obyvatelstva.
 1483 – když Vlastibořice připadly po vymření Loučenských z Kopidlna, spadly na krátkou dobu na krále Vladislava II. Jagellonského (1471–1516) a Felix (Šťastný) z Valdštejna si je ke svému panství skalskému vyprosil. Syn Šťastného Jindřich z Valdštejna (+1537) zdědil Skály (Vranov) a tím i Vlastibořice a půl Turnova.
 1504 – tvrz Loukov – Vartemberkové.
 1513–1516 přestavba tvrže Hrubý Rohozec na zámek.
 1516 – Ludvík Jagellonský, zároveň král uherský, sídlil v Budíně, do vlády v Čechách příliš nezasahoval.
 1520 – tvrz Albrechtice.
 1524 – přestavba tvrže Hrubá Skála na zámek.

Mikulčice po tornádu

Mikulčice po tornádu

 Milan Jelínek

